

[Kampmann.]

kan dette spørgsmål generaliseres til at overveje, om man ikke over for alle forureningskilder bør pålægge en afgift, som står i nogenlunde forhold til den udgift, der senere er forbundet med at fjerne de pågældende spildprodukter.

Et forhold, som nok kunne belyses noget mere, er de handelspolitiske konsekvenser, som jeg var inde på i min indledning. Jeg ville egentlig have stillet spørgsmålet til handelsministeren, men beder indenrigsministeren tage det med enten til besvarelse nu eller til et senere samråd i udvalget, nemlig spørgsmålet om, hvorledes lovforslagets gennemførelse vil påvirke erhvervsstrukturen inden for de virksomheder, som fortrinsvis producerer øl, most og kulsyreindeholdende drikke; og som anvender engangsemballage i denne forbindelse. Man har en fornemmelse af, at allerede den skete markedsføring og det skete salg har påvirket erhvervsstrukturen, og jeg vil gerne have ministerens vurdering af, hvorledes forbudets vedtagelse eller ikke-vedtagelse yderligere vil påvirke erhvervsstrukturen. Jeg erkender, at det måske er et handelspolitisk spørgsmål, men det kan vi vende tilbage til siden hen.

Det er i § 3, stk. 2, foreslået, at der for overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelselskaber eller lignende kan pålægges selskaberne som sådan et bødeansvar. Der rejser sig i den forbindelse spørgsmålet, hvad man skal gøre ved de personer, som forurenere, i dette tilfælde i forbindelse med engangsemballage, om man ikke i udvalgets overvejelser skulle inddrage spørgsmålet om et bødeansvar for disse personer og måske en forhøjet bøderamme i tilfælde, hvor man hidtil har kunnet bruge en vis retsforfølgning.

Endelig er der spørgsmålet om kommunerne. En forøget anvendelse af engangsemballage og andre spildprodukter har jo den direkte konsekvens for kommunerne, at de senere skal forsøge at løse renovationsproblemet i den forbindelse. Med den udvikling, der har været inden for erhvervslivet, og som formentlig vil fortsætte inden for erhvervslivet, vil dette renovationsproblem blive stedse større år for år og pålægge kommunerne stedse flere udgifter; det er et forhold, som min gruppefælle hr. Buchart

Petersen ofte har været inde på, og som jeg synes bør inddrages også i denne forbindelse.

Det er klart, at der med regeringens uhyre begrænsede og ikke særlig betydningsfulde udspil til bekæmpelse af forureningsfaren ikke kan blive grundlag for en egentlig forureningsdebat ved denne lejlighed i dag. Det grundlag agter socialdemokratiet imidlertid at skabe ved genfremsettelsen af sit forureningsforslag, som ikke blev færdigbehandlet i sidste folketingssamling. Her har man forsøgt at stille en række midler op til bekæmpelse af de egentlige livsfarlige forureningskilder. Man har altså forsøgt at fastholde lidt af proportionerne i forureningsproblemet og ikke alene som regeringen at gøre disse proportioner til spørgsmålet om et forbud af den ene eller den anden art mod dåseøl.

Gerda Møller: Jeg vil gerne indlede med at sige til hr. Kampmann, at jeg synes, han selv næsten var inde i en forvriddning, for mellem den indledning, han havde, og den afslutning, han havde, var der ikke ret meget proportion. Men jeg kan da kun erklære mig tilfreds med den måde, hr. Kampmann endte sin ordførertale på.

I hele den forureningsdebat, der har været løbende i de sidste år, er det gang på gang blevet fremhævet, at man burde forsøge at stoppe forureningen ved kilden, altså før den er begyndt, og det er også det, der er motiveringen for fremsættelsen af det lovforslag, vi har til behandling nu. Alligevel har der rejst sig en livlig diskussion, som næsten helt ensidigt er gået på dåseøl eller ikke, og derfor vil jeg gerne allerførst slå fast, at lovforslaget går på alle former for engangsemballage, altså også de lettere engangsflasker, som de steder, hvor man anvender dem, udgør en stor sundhedsmæssig risiko, fordi mange mennesker tankeløst kaster dem fra sig — som de også gør med alle andre ting — i stedet for at benytte de offentlige affaldsbeholdere eller tage affaldet med hjem.

Man kan synes, at det skridt, man nu er i færd med at tage for at forebygge såvel sundhedsfaren som yderligere forurening af naturen og også for at komme ulemperne ved hele vort renovationsvæsen til livs, er et aldrig så lille skridt, men det er dog et initi-